

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 23 czerwca 2022 r.,
w sprawie **A. L.**
skazanego z art. 160 § 2 i 3 k.k.
kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 17 listopada 2021 r., sygn. akt IV Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w M.
z dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w S. zmienił (zaskarżony apelacją wniesioną na niekorzyść przez prokuratora oraz na korzyść przez obrońcę oskarżonego A. L.) wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt. II K (...), skazujący A. L. na karę 80 stawek grzywny w kwocie po 80 zł każda, w ten sposób, że:

- w opisie czynu przypisanego oskarżonemu ustalił, że narażenie pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia miało charakter bezpośredni;

- wysokość stawki dziennej grzywny orzeczonej wobec oskarżonego podwyższyl do 300 zł.

Kasację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego stawiając zarzut bezzwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającej na rozpoznaniu i wydaniu orzeczenia przez sąd nienależycie obsadzony, albowiem w składzie sądu brała udział osoba powołana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na urząd sędziego w sądzie powszechnym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 08 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) a proces powołania sędziego naruszył standardy niezawisłości i bezstronności wynikające z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co musiało skutkować jej oddaleniem na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Zarzut dotyczący nienależytej obsady składu Sądu orzekającego w postępowaniu odwoławczym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [w składzie tego Sądu brała udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Okręgowego w S. na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3)] jest oczywiście chybiony.

W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn.akt I KZP 2/22, stwierdzono, że jakkolwiek Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 3) nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób wyłaniania reguluje Konstytucja RP, w szczególności w art. 187 ust.1, to jednak **brak jest podstaw do przyjęcia a priori,**

że **każdy** sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W skardze kasacyjnej obrońca nie podjął się nawet próby wskazania na zaistnienie konkretnych okoliczności wskazujących, iż sędzia Sądu Okręgowego w S. (referent w sprawie) P. L. nie spełnia standardu niezawisłości i bezstronności wynikających z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Nie jest zaś rolą Sądu Najwyższego przeprowadzanie z urzędu swoistego postępowania wyjaśniającego w tym zakresie na etapie postępowania kasacyjnego. Zresztą zarzut taki nie był podnoszony przez obrońcę w postępowaniu odwoławczym, co sugeruje, że zarzut kasacyjny związany jest tak naprawdę, nie tyle z faktem rzekomo niewłaściwej obsady sądu, lecz po prostu z wydaniem w sprawie rozstrzygnięcia, z którym strona się nie zgadza a wniesienie kasacji na innych podstawach jest niedopuszczalne. Reasumując, wobec braku wskazania jakichkolwiek okoliczności i faktów innych niż sam fakt powołania SSO P. L. na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w S., które mogłyby odnosić się do osoby tego sędziego i wskazywać na rzeczywiste wystąpienie wadliwości w postaci orzekania przez osobę wykazującą dodatkowe elementy zależności lub powiązań z władzą wykonawczą, kwestia rzetelnego procesu w aspekcie wymaganej bezstronności sędziego i niezależności zdaje się nie budzić wątpliwości. Nie są zaś Sądowi Najwyższemu znane jakiegokolwiek funkcjonujące w przestrzeni publicznej informacje czy publikacje tworzące przesłanki do stwierdzenia istnienia jakichkolwiek związków tego sędziego z władzą wykonawczą, sugerujących konieczność przeprowadzenia z urzędu testu na jego bezstronność i niezależność.

Natomiast odnośnie do sfery merytorycznej – jak już zaznaczono - kasacja jest z mocy ustawy niedopuszczalna (art. 523 § 1 zdanie drugie i § 2 k.p.k.)

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, obciążając skazanego kosztami postępowania kasacyjnego w myśl art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

